

ter, at det var gode budgetter, at det faktisk var gode velfærdsbudgetter, som de kunne tage med hjem og arbejde med. Så den holder jo ikke.

Med hensyn til overførslerne fra det ene år til det andet vil jeg kort sige, at det er en god ordning; den burde der heller ikke pilles ved, og kommunerne kan selvfølgelig stadig væk bruge det som et rigtig godt planlægningsværktøj. Så jeg må sige, at det er en pseudodiskussion.

Men det er helt tydeligt, at man tilsyneladende også i Det Radikale Venstre giver slip på ansvarligheden, og derfor vil jeg godt spørge den radikale ordfører: Er man fuldstændig ligeglad med ansvarligheden i den samlede samfundsøkonomiske sammenhæng? Er der en grænse for tingene, eller vil man stadig væk sige, at det er ligegyldigt, og at det bare kan få lov til at sejle?

Kl. 13:21

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ordføreren.

Kl. 13:21

Johs. Poulsen (RV):

Jeg tror, at enhver, der lytter til den her debat og har fulgt debatterne om økonomisk ansvarlighed i det her land, både igennem de sidste måneder og igennem de sidste mange år, ved, at Det Radikale Venstre står for en særdeles ansvarlig samfundsøkonomisk tilgang til de udfordringer, som dermed tegner sig. Det gælder naturligvis også på det her område.

Jeg kan da godt forstå, at Venstre er med, hvis det er sådan, at man slet ikke har forstået noget som helst af, hvordan lovforslaget fungerer, men det, jeg nu har forsøgt at forklare Venstres ordfører, er jo rent faktisk, at man nu lægger et lovforslag frem, der fremmer det modsatte.

Det fremmer en tilgang, som betyder, at man ikke længere kan have sikkerhed for, at man kan lave sine overførsler og også få dem udbetalt på ny; man kan f.eks. ikke have sikkerhed for at spare op via overførsler over måske 2, 3 og 4 år og så afholde udgiften på en gang. For så betyder det, både med det her lovforslag i forhold til 2008 og med de øvrige lovforslag, at man rent faktisk skal lave tilsvarende budgetreduktioner et andet sted i de normale budgetter det pågældende år eller skal betale en strafafgift eller skal lave tilsvarende overførsler, og så er det jo ikke længere en overførselsadgang, som rent faktisk betyder, at man kan spare op. Og det er dog utroligt, at det ikke kan lade sig gøre at gøre det begribeligt for Venstres ordfører.

Kl. 13:22

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:22

Erling Bonnesen (V):

Jamen det er jo tydeligt, at den radikale ordfører forsøger at tale udenom. Jeg har klart og tydeligt præciseret – og jeg gør det gerne igen – at det er et godt værktøj med overførselsadgang, og det skal man stadig væk kunne bruge til at styre sin økonomi efter. Så det er et godt redskab.

Men jeg kan godt forstå, at den radikale ordfører taler udenom, for det med ansvarligheden er jo det helt afgørende. Det er jo sådan overliggeren, den samlede ramme om det. Er der en grænse for ansvarligheden? Er der en grænse for, hvor meget mere man vil give? For jeg kan jo godt få indtrykket af, at selv om vi har givet rigtig mange – flere – milliarder i kommunebudgetterne, så vil man tilsyneladende bare give endnu flere milliarder. Så er spørgsmålet: Hvor mange flere milliarder vil man give? Er der overhovedet en grænse for det?

Kl. 13:23

Første næstformand (Svend Auken):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Johs. Poulsen (RV):

Nu kan jeg godt lide den selvforståelse, der er i Venstre, om, at det er Venstre, der giver kommunerne noget.

Det er faktisk sådan, at kommunerne for en stor dels vedkommende jo selv finansierer deres opgaver, og at det er en dialog, de har med deres borgere om, hvor niveauet skal ligge på det. Men selvforståelsen i Venstre er åbenbart her i Folketinget den, at det er noget, man giver væk herindefra. Men når man nu har den selvforståelse, så lad os da bare tage den debat.

Jeg har mange gange sagt, både da vi havde forslaget til første behandling, og i dag, at det jo er lidt underligt, at de 900 mio. kr. i drift, som man klandrer kommunerne for at have haft højere budgetter for i 2008, og som er anledningen til det her lovforslag, er langt, langt værre end de ca. 900 mio. kr., man brugte til at forhøje ældrechecken og børnechecken for. Det hedder i vores optik prioritering, og det er en prioritering, vi gerne vil stå for. Men at sige, at det handler om, hvorvidt vi har en ansvarlig tilgang eller ej, er jo fuldstændigt at tale udenom.